

פרוטוקול חלקי חלק ב' – דיון בפ"מ 5/20

**מישיבת מליאת ועדת הבחירות המרכזית
יום חמישי, כ"ג בשבט התשע"ה (12 בפברואר 2015), בשעה 14:00**

סדר היום:

1. בקשות למנוע את השתתפותה של חה"כ זועבי בבחירות לכנסת ה-20:
 - א. פ"מ 3/20 חה"כ אביגדור ליברמן ואח' נ' חה"כ חנין זועבי ואח' ;
 - ב. פ"מ 4/20 חה"כ יריב לויך ואח' נ' חה"כ חנין זועבי ואח'.
2. **בקשה למנוע את השתתפותו של מר ברוך מרזל בבחירות לכנסת ה-20:**
 - א. פ"מ 5/20 המטה למאבק בגזענות נ' מר ברוך מרזל.
3. בקשה למנוע השתתפות רשימות המועמדים המחנה הציוני, השמאל של ישראל והרשימה המשותפת בבחירות לכנסת ה-20:
 - א. פ"ר 1/20 פרופ' בודניק נ' המחנה הציוני ואח'.
4. בקשה למנוע את השתתפות רשימת ישראל ביתנו בבחירות לכנסת ה-20:
 - א. פ"ר 2/20 רנין ג'ריסי נ' ישראל ביתנו.
5. בקשה למנוע השתתפות רשימת עלה ירוק בבחירות לכנסת ה-20:
 - א. פ"ר 3/20 עמותת "תנו לאדם לחיות" נ' עלה ירוק.
6. בקשה למנוע השתתפות הרשימה המשותפת בבחירות לכנסת ה-20:
 - א. פ"ר 4/20 ברוך מרזל נ' הרשימה המשותפת

משתתפים:

כב' השופט סלים ג'ובראן, יושב-ראש הוועדה
מר יהודה אבידן, סגן יושב ראש הוועדה, סיעת ש"ס
גב' זהבה אילני, סגנית יושב ראש הוועדה, סיעת העבודה
עו"ד איתן הברמן, סגן יושב ראש הוועדה, סיעת הבית היהודי
חה"כ יריב לויך, סגן יושב ראש הוועדה, סיעת הליכוד
חה"כ אלכס מילר, סגן יושב ראש הוועדה, סיעת ישראל ביתנו
מר גיל סגל, סגן יושב ראש הוועדה, סיעת יש עתיד
עו"ד חנית דיאמנט אדמוני, חברת הוועדה, סיעת יש עתיד
גב' מהא אלנקיב, ממלאת מקום חבר הוועדה, סיעת חד"ש
עו"ד ישעיהו אתגר, חבר הוועדה, סיעת העבודה
עו"ד לוני בכר, ממלא מקום חבר הוועדה, סיעת העבודה
עו"ד ערן מרינברג, חבר הוועדה, סיעת העבודה
עו"ד ירון בן-עזרא, חבר הוועדה, סיעת ישראל ביתנו
מר גבי דאוס, חבר הוועדה, סיעת מרצ
מר יגאל הררי, חבר הוועדה, סיעת הליכוד
עו"ד דוד הרשקוביץ, ממלא מקום חבר הוועדה, סיעת ישראל ביתנו
הרב אברהם ובר, חבר הוועדה, סיעת יהדות התורה
מר אורי זכי, חבר הוועדה, סיעת מרצ
מר יואל חסון, חבר הוועדה, סיעת התנועה
מר משה חסיד, חבר הוועדה, סיעת ש"ס
רו"ח ערן יארק, חבר הוועדה, סיעת יש עתיד
מר אליעזר ידיד, ממלא מקום חבר הוועדה, סיעת התנועה
עו"ד שלי מלכה, ממלא מקום חבר הוועדה, סיעת התנועה
מר אברהם יוסטמן, חבר הוועדה, סיעת יהדות התורה
חה"כ מיקי לוי, חבר הוועדה, סיעת יש עתיד
עו"ד עלאא מחאגינה, חבר הוועדה, סיעת בל"ד
מר אשר מייבסקי, חבר הוועדה, סיעת הבית היהודי
עו"ד יעקב מצא, חבר הוועדה, סיעת הליכוד
מר נתן נתנזון, חבר הוועדה, סיעת הבית היהודי
עו"ד אוסאמה סעדי, חבר הוועדה, סיעת תע"ל
עו"ד נדב עשהאל, חבר הוועדה, סיעת ש"ס
מר יוסף פדילה, חבר הוועדה, סיעת רע"מ
מר שבתאי קטש, חבר הוועדה, סיעת הליכוד
מר שלום חיים יוסף רוזנבוים, חבר הוועדה, סיעת הליכוד

מר אורי שוהם, חבר הוועדה, סיעת יש עתיד
גבי שפרית כהן חיו שרביט, ממלאת מקום חבר הוועדה, סיעת יש עתיד

נוכחים:

עו"ד אורלי עדס, המנהלת הכללית
עו"ד דין ליבנה, היועץ המשפטי לוועדה
עו"ד גיא רווה, עוזר ליושב ראש הוועדה
עו"ד עמרי שניידר, עוזר בכיר למנהלת הכללית
עו"ד נעמה שחל, עוזרת ליועץ המשפטי לוועדה
עו"ד תום שניר, עוזר ליועץ המשפטי לוועדה

מוזמנים:**מטעם היועץ המשפטי לממשלה:**

עו"ד דנה בריסקמן
עו"ד גאל אזריאל
עו"ד עמי ברקוביץ
עו"ד נטע אורן
עו"ד רועי שוויקה
עו"ד אודי איתן
גבי לירון בן-עזרא הופפלד
עו"ד ערין ספדי-עטילה
עו"ד ראובן אידלמן
גבי יעל מורג יקואל
גבי תמר בן-ארצי

- פ"מ 3/20 ו-4/20

חה"כ חנין זועבי
חה"כ בסאל גטאס
חה"כ ג'מאל זחאלקה
חה"כ אחמד טיבי
חה"כ דני דנון
חסן ג'בארין
סאוסן זהר
מוחמד מחאגינה
נדים שחאדה
סלאח מוחסן
ח'ליל אלעמור
שאדי חלול
סלאח מוחסן
שרון גל

- פ"מ 5/20

ברוך מרזל
איתמר בן-גביר
חה"כ אלי ישי
עו"ד רות כרמי
עו"ד נידאל עותמאן

חנה כהן

קצרנית:

-הישיבה חודשה בשעה 14:00-

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

אנחנו דנים עכשיו בתיק פסילת מועמד 5/20 - בקשה למנוע את השתתפותו של מר ברוך מרזל בבחירות לכנסת ה-20. בשם התנועה למאבק בגזענות, עו"ד רות כרמי.

רות כרמי:

ראשית, אבקש לתקן לפרוטוקול שמדובר במטה למאבק בגזענות ולא בתנועה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

רשמנו וקיבלנו.

רות כרמי:

הבקשה שמונחת בפניכם היא בקשת המטה למאבק בגזענות למנוע השתתפות המשיב ברוך מרזל כמועמד בבחירות לכנסת ה-20. לאורך שנים היה המשיב ברוך מרזל פעיל מרכזי בתנועת "כך", תנועה שהוצאה מחוץ לחוק על-ידי הכנסת. כאן בכנסת הזאת החליטו שהיא לא חלק מההליך הדמוקרטי הלגיטימי. למרות שהיום המשיב אינו משויך כביכול, באופן פורמלי, לתנועת "כך", מעולם לא נקט כל צעד פומבי, אמיתי, שיש בו כדי להתנער מדרכה של התנועה או מדרכו של הרב כהנא. ההפך, המשיב מרבה להתבטא בזכות רעיונותיו הגזעניים של כהנא ורואה בו ממשיך דרכו.

בדיוק כפי שתנועת "כך" נפסלה מהשתתפות בבחירות, כך יש לפסול את מועמדותו של המשיב, בשל שתי עילות שמנויות בסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת. הראשונה, שהוא שולל את קיומה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית; והשנייה, שהוא מסית לגזענות. אין שום שינוי בין מרזל של שנת 99, או של שנת 2003, או של שנת 2015. זו אותה גברת, אפילו לא בשינוי אדרת. מרזל נוקט באותה רטוריקה, אותן התבטאויות, אותם מעשית, אותה מחויבות עמוקה לערכים שמערערים לחלוטין את עקרונות היסוד של השיטה, ובראשם המחויבות לערך השוויון וכבוד האדם. הראיות שהבאנו מראות בדיוק את זה. הוא עדיין מאמין בדרכו של הרב כהנא ומנסה לקדם אותה בכל דרך אפשרית. לא מדובר בראיות בודדות, אלא על מסכת ארוכת שנים של הסתה גזענית.

והנה עכשיו, המשיב מבקש לעשות שימוש בהליך הדמוקרטי, כדי לפגוע באושיות המשטר הדמוקרטי, וזה מה שסעיף 7א בא למנוע. נכון, הזכות להתמודד בבחירות היא זכות חשובה, היא זכות יסוד, אבל גם לדמוקרטיה יש זכות להגן עליה, והמחוקק ישב וחשב וקבע את האיזונים - מתי דמוקרטיה תוכל להגן על עצמה, והוא קבע את זה בסעיף 7א. ואם את ברוך מרזל לא תפסול ועדת הבחירות על הסתה לגזענות, לא ברור את מי היא כן תפסול. אולי גם את הרב כהנא היא לא תפסול.

שבתאי קטש:

יכול להיות שנכון, מה הבעיה?

רות כרמי:

הזכות להיבחר לכנסת היא לא זכות מוחלטת, והפסיקה קבעה שורה של מבחנים שקובעים מתי נוכל לפסול בן אדם מלהתמודד בבחירות. המבחן הראשון: נבדקות מטרות ומעשים דומיננטיים ומרכזיים של המועמד. על המעשים והמטרות האלה אפשר ללמוד מהצהרות מפורשות וממסקנות מסתברות;

המבחן השני: צריכה להיות פעילות בשטח. כלומר, שהמועמד פועל למען מימוש מטרותיו והפיכתן מרעיון להגשמתו, וצריכה להיות פעילות שהיא חוזרת ונשנית.

לבסוף, הראיות צריכות להיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות.

כל הראיות שנמצאות לפניכם מעידות כי בהתבטאויות שלו ובמעשים שלו המשיב פוגע בגרעין זכויות האדם של האוכלוסיה הערבית, ובו הזכות לשוויון והזכות לכבוד, ובשלטון החוק. במעשיו יש – ואני אצטט מהפסיקה – "ליבוי היצרים השיטתי על יסוד לאומי אתני המביא איבה ומדנים ומעמיק תהום, קריאה לשלילה אלימה של זכויות, לביזוי שיטתי ומכוון של חלקי אוכלוסיה מוגדרים המאובחנים לפי יסוד לאומי אתני".

ירון בן-עזרא:

איזה פסיקה?

רות כרמי:

זה מצוטט בעניין טיבי, וזה השופט שמגר ב"פרשת ניימן השנייה".

נזכיר שהסתה לגזענות זה לא עניין תוצאתי. ההסתה לגזענות מתקיימת מעצם הרטרוריקה. הדגש הוא על ההסתה עצמה. המטרות הגזעניות של המשיב אינן מטרות בעלות אופי תיאורטי. מדובר כאן באדם שפועל באופן חוזר ונשנה למימוש המטרות הגזעניות האלה, להדרה ולפגיעה בציבור הערבי בצורה חמורה וקיצונית. הוא לא רק מתבטא, הוא משתתף בהפגנות שקוראות להסתה גזענית, עורך סיורים ויש גם הפניה של איומים. מדובר בראיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות.

המשיב מנסה לצייר את עצמו כאיזשהו פעיל זוטר, הוא משתתף בכמה הפגנות, הוא לא לוקח בהן חלק מרכזי. אלה טענות מיתממות והן רחוקות מרחק רב מהמציאות. המשיב הוא פעיל מרכזי כנגד האוכלוסיה הערבית וכנגד אוכלוסיית הפליטים ומהגרי עבודה, והוא עושה את זה באופן שנים ובאופן חריף ותוקפני.

נדגיש גם שבניגוד למה שבא-כוח המשיב מנסה לטעון, לא צריך שאדם יורשע או שיוגש נגדו כתב אישום בהסתה לגזענות כדי לפסול את מועמדותו לכנסת. מבחן ההסתה לגזענות שמופיע בסעיף 7 לחוק יסוד: הכנסת, הוא לא מבחן פלילי. והעובדה שלא הוגש נגדו המשיב כתב אישום או שהוא לא הורשע, אינה אומרת שהוא לא עוסק בהסתה לגזענות, אלא שהוא לא עמד במבחנים של הדין הפלילי.

עוד נציין לעניין הראיות כי תשובת המשיב לראיות שהובאו על ידי המבקש מופרכת לחלוטין. הוא מנסה למסמס את הראיות, להגיד שהן רק גזרי עיתונים. והוא אף מגדיל לעשות, מתכחש לפרסומים בדף הפייסבוק שלו עצמו או בדף הפייסבוק של חבריו לסיעה. ברור שזו טענה שצריך לדחות בשתי ידיים, וכנראה שכשאינן למשיב לטעון טענות מהותיות, הוא לוקח טענות מהיקב ומהגורן.

לעניין העובדה של צירוף ראיות מהתקשורת - מדובר בגוף אזרחי שמגיש את הבקשה. לא ברור איזה עוד ראיות הוא יכול להביא. ברור שהוא נסמך על ראיות כאלה, ולראיה, גם המשיב עצמו שהגיש בקשת פסילה נגד הרשימה הערבית המשותפת, גם הוא הגיש ראיות שהן גזרי עיתונות. אז עוד טענה מיתממת.

נראה שהמשיב פיתח שיטה: להצהיר הצהרות כלפי חוץ לפיהן הוא שינה מדרכו, כדי לעטות איזושהי כסות כשרה ולהיות חלק מההליך הדמוקרטי, להיבחר לכנסת, אבל לשוב ולנהוג בדרך הגזענית והמסית. כך קרה כשהוא ביקש לרוץ לכנסת ה-13, כך קרה בשנת 2003, וכך קורה גם עכשיו.

אני רוצה להזכיר שבשנת 2003, כשוועדת הבחירות אישרה את מועמדותו של המשיב לכנסת, יושב-ראש ועדת הבחירות השופט חשין סבר שיש לפסול את מועמדותו של המשיב. נכון, בית המשפט העליון אישר למר מרזל לרוץ לכנסת. הוא דחה את הערעור, אבל רק מטעמים של אי-התערבות בשיקול דעתה של ועדת הבחירות. שופטי הרוב הבהירו כי לו היתה ההחלטה נתונה להם כגורם מאשר ולא כגורם מבקר, הם היו פוסלים את מועמדותו של המשיב. השופט ברק אמר שהוא מטיל ספק של ממש בכנות הצהרתו של המשיב לפיה חזר בו מדרכו והאידיאולוגיה הגזענית והלא דמוקרטית שהוא מחזיק בה. וכך גם שתיים משופטות ההרכב – השופט ביניש והשופטת שטרסברג-כהן.

המציאות מוכיחה שהמשיב לא שינה מדרכיו וב-12 השנים שחלפו הוא לא פסק מעשייתו הגזענית ומהמטרה שלו לפגוע בציבור הלא יהודי בישראל, ובראשו הציבור הערבי. המשיב כל הזמן טוען שהוא פועל לפי חוק, אבל כנראה שהפרשנות שלו למילה "חוק" היא פרשנות מאוד מאוד מצומצמת והיא לא מכילה את האיסור על הסתה לגזענות.

הראיות נמצאות לפניכם ואני לא אעבור על כולן מפאת קוצר הזמן, אבל אני כן רוצה להתעכב על ארבעה דברים שנמצאים מולכם: ראיה ד' – בסוף שנת 2010 פורסם מכתב הרבנים הידוע לשמצה שאמר לא להשכיר ולא למכור דירות לערבים. וכך ברוך מרזל אומר לערוץ 7 על המכתב הזה: "רוב רבני ישראל מאשרים שדבריו של הרב כהנא לפני 25 שנה, זה תורת ישראל. אז הם שתקו כשהגדירו אותו גזען, והיום הם מודים שהרב כהנא צדק".

שבתאי קטש:

מה זה קשור?

רות כרמי:

בסעיף 33 לבקשה יש סרטון יוטיוב שבו מופיע המשיב, שאני חושבת שיקשה עליו להכחיש שלא הוא מופיע בסרטון. זה הועלה לרשת בנובמבר 2011 ובו ניתן לראות את המשיב מטלפן לצעיר ערבי ומאיים עליו של יעז להתחיל עם יהודיות. המשיב אומר: אני שומע שאתה מתעסק עם בנות יהודיות. אני מתחיל להשתגע, מתחיל להתעצבן, זה לא ככה. כנראה שהצעיר מבקש שהוא ידבר יותר ברור, והמשיב עונה: תאמין לי, כשאני אדבר ברור, זה לא טוב. לך טוב ולי טוב שאני לא מדבר ברור. לא רק שהוא לא יכול להכחיש שהדברים נאמרו לידו, כל אדם סביר מפרש את הדברים מאוד ברורה של איום באלימות.

שבתאי קטש:

הוגש כתב אישום?

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

מר קטש, נרגענו מהבוקר.

שבתאי קטש:

כבודו, אני לא רגוע. אתה יודע למה אני לא רגוע? כי בג"ץ יאשרו את שניהם. אז כבודו לא ידאג.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

אני אומר לך את האמת – אם אתם רוצים שדרכי יעבור מסר לבג"ץ, זו לא הכתובת. לאדוני יש זכות דיבור, אני מבטיח לתת לו זכות דיבור.

שבתאי קטש:

אני מזכיר שאנחנו מנהלים סוג של דיון ואני רוצה להבין מה היא אומרת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

זה לא בריא. אדוני יגיב בזמנו.

רות כרמי:

ראיה י"ז: בחודש נובמבר 2014 יזמה תנועת עוצמה יהודית, אליה משתייך המשיב, משאל שנושאו מי צדק, רבין או הרב כהנא. פעילי התנועה ערכו את המשאל בעזרת קלפי נודדת והפיצו חומרי הסברה שיש בהם אמירות של שני האישים. מבין ההצהרות של הרב כהנא ניתן למצוא בין היתר את הציטוט: ישמעאל יפרח וירבה עד שיהפוך לרוב באזורים של הארץ. ישמעאל יוסיף להיטפל לבו ישראל, ישמעאל ימשיך לרגום באבנים יהודים וכלי רכבם, ויצעק: יהודים

החוצה; ישמעאל יגביר את הטרור והפצצות והסכנה לחיי היהודים במדינתם העצמאית תחריף. לדברי המשיב: אנחנו יוזמים משאל שמטרתו להוכיח שיותר אנשים חושבים שהרב כהנא צדק מאשר רבין צדק.

ואם לא די בכל המעשים וההתבטאויות האלה, אך לאחרונה גילה המשיב את פניו האמיתיות כאן מול ועדת הבחירות כשסרב ללחוץ את ידו של יושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית, שהוא שופט בית-משפט עליון.

שבתאי קטש:

זו העילה לפסילה.

איתמר בן-גביר:

זו פסילה בטוח. זה כל המבחנים של הפסילה. זה החוק.

רות כרמי:

בדף הפייסבוק כתב המשיב: לא לחצתי, לא לוחץ ולא אלחץ לעולם את ידיהם של אלה היוצאים נגד עם ישראל, חיילי צה"ל ומדינת ישראל. השופט סלים ג'ובראן שביקש לבטל את עונשה של חנין זועבי ויצא בכל הזדמנות נגד חיילי צה"ל, עונה להגדרה הזאת.

יעקב מצא:

זה לא על רקע גזעני. האמת היא שאני לא אוהב את הרעיון שאדון מרזל לא לחץ את היד של כבוד השופט.

רות כרמי:

לא אמרתי שזה על רקע גזעני.

ברוד מרזל:

גם לביניש לא לחצתי את היד.

רות כרמי:

בניגוד לטענותיו הדמגוגיות של המשיב, אין בדוגמה הזאת משום קריצה והיא לא דוגמה בודדת, אלא מצטרפת לשאר הראיות. יש כאן זעזוע עמוק, מי מעלה על הדעת שמועמד להיות חבר כנסת בכנסת הזאת מסרב ללחוץ יד של שופט בית-משפט עליון. והעובדה שהמשיב כותב בתצהיר שהוא סירב ללחוץ את היד של עוד שופטי בית-עליון, אינה מורידה מהטיעון הזה. להפך, היא מראה שהוא לא מכבד את המערכת הדמוקרטית ואת ההחלטות של בית המשפט העליון.

ברוד מרזל:

זו לא גזענות.

יעקב מצא:

וחבר כנסת ערבי נכנס לכנסת ומסרב להישבע אמונים למדינת ישראל, זו לא זילות לא להישבע אמונים?

רות כרמי:

בדיון הזה דנתם קודם, ועכשיו אנחנו דנים בדיון אחר.

שבתאי קטש :

שם היא היתה נגד מדינת ישראל. "גזעני" זה לפה ולפה, כל אחד יכול להכריע בבחירות. אל תצביעי לו בבחירות.

יעקב מצא :

דרך אגב, המגזר הערבי בעצמו לא רוצה שערבים יצאו עם יהודיות ולא רוצה להשכיר את הנכסים שלו ליהודים. אז תהיו לפחות אובייקטיביים.

יהודה אבידן :

אבל אתה הורס לו את הכל. הוא רוצה להיות גזעני. אתה הורס לו את כל הדימוי, אתה לא עוזר לו.

רות כרמי :

צר לי שאינכם מזועזעים מהעניין. אנחנו מזועזעות וחושבות שלא אלה פניה של הדמוקרטיה.

יעקב מצא :

אני יכול לשכור דירה באזור ערבי? אני יכול או לא? שאלה פשוטה.

רות כרמי :

מקבץ ההתבטאויות של המשיב מעיד כאלף עדים על הפגיעה העמוקה בזכויות היסוד של כבוד ושוויון ועל הביזוי המכוון והליבוי השיטתי של איבה ומדנים שיוצר המשיב כלפי האוכלוסייה הערבית. כל זאת באופן מתמשך, וכשמדובר על חלק אינהרנטי ומהותי במשנתו של המשיב.

כאמור, בפסק הדין בשנת 2003 בעניין טיבי נכתב כי: לו הדבר היה תלוי בהחלטת בית-המשפט העליון, היה בית-המשפט קובע את פסלותו של המשיב. ומה שהיה נכון לפני עשור, נכון גם היום.

איתמר בן-גביר :

אבל בית-המשפט לא פסל בסוף.

רות כרמי :

הסברתי קודם למה.

לסיום, אבקש להתייחס לזהותו של המבקש: מטה המאבק בגזענות. המטה מאגד בתוכו יותר מ-40 ארגונים שמייצגים קבוצות שונות באוכלוסייה הישראלית וכולן סובלות מהחולי הקשה ביותר של החברה שלנו: גזענות. ערבים, אתיופים, דוברי רוסית, מזרחיים, ולכולם מטרה משותפת אחת: להילחם בגזענות, כי הבסיס של הגזענות הוא זהה כלפי כולם, ולכן כולנו סובלים ממנה כשהיא מופנית לכל אחת מהקבוצות האלה.

ירון בן-עזרא :

אז למה לא הגשתם גם על זועבי?

רות כרמי :

תפקידה של ועדת הבחירות הוא להיות שומר הסף של הדמוקרטיה ולא לאפשר למי שחותרים תחת אושיות המשטר הדמוקרטי והחברה הישראלית, כמו המשיב, להפוך להיות חלק מכנסת ישראל ולהתהדר בתואר "חבר כנסת". תודה.

יעקב מצא :

וזועבי לא חותרת?

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :

תודה רבה, גברת כרמי. את עמדת היועץ המשפטי לממשלה נשמע מפי עו"ד רועי שוויקה.

רועי שוויקה :

אני מניח שהמסגרת הנורמטיבית הוצגה בין היתר על-ידי נציגת היועץ המשפטי לממשלה בעניין הקודם שדנתם בו. אני אזכיר שוב, אנחנו מדברים על סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת. אנחנו מדברים על עילות פסילה, כשבמקרה של הבקשה הספציפית פה מדובר על עילת פסילה אחת, של שילת המרכיבים הגרעיניים של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית. עילת פסילה שנייה היא של הסתה לגזענות.

כפי שאני מניח שנאמר כבר בבוקר, וכפי שהוא בפתח עמדת היועץ, הפסיקה פירשה את הדברים באופן מאוד ברור. הם נאמרו לפני כשנתיים על-ידי כבוד הנשיא בדימוס של בית-המשפט העליון, השופט אשר גרוניס בעניין זועבי: "מניעת השתתפותו של מועמד בבחירות לכנסת או מניעה השתתפותה של רשימה הוא צעד קיצוני. על כן התקבלה במשפטנו התפיסה לפיה ראוי כי פרשנות העילות המנויות בסעיף 7א תהיה צרה ומצומצמת, תוך דרישה ראייתית מחמירה ותיוחד למקרים חריגים ביותר בהם לא ניתן להתמודד בכלים הדמוקרטיים הרגילים". כאמור, זו הפרשנות של בית-המשפט העליון באופן עקבי בשנים האחרונות לפסיקה ולפרשנות למעשה של סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת.

על יסוד המבחן הראייתי המחמיר הזה, קבע היועץ המשפטי לממשלה כי הבקשה שלפנינו לא מבססת תשתית ראייתית מספיקה לצורך צעד כה חמור כמו פסילת מועמד. אני מדגיש שאנחנו מדברים בהיבט הראייתי.

לגופם של דברים, בשני המישורים, גם במישור של שילת הרכיבים הגרעיניים של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית, כבוד היועץ המשפטי לממשלה קבע שכל שהיתה מוצגת במסגרת הבקשה תשתית ראייתית מספקת וחד-משמעית ברמת ההוכחה אשר נקבעה בפסיקה, להוכחת העובדה שהמשיב אכן אמר את מה שיוחס לו, בהחלט היתה מתעוררת שאלה כבדת משקל אם יש בהתבטאויות כדי למלא אחר העילות הקבועות בחוק לשם פסילת מועמדות. זה מתייחס הן להיבטים של המרכיבים הגרעיניים של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית והן לעניין ההסתה לגזענות, כאשר ביחס להסתה לגזענות היועץ המשפטי לממשלה חיווה דעתו שאכן מדובר באמירות מקוממות כל לב. בחלק מהאמירות מדובר באמירות מטרידות ביותר ודברים קשים וצורמים ביותר.

באופן ספציפי, היועץ המשפטי לממשלה ביקש להתייחס גם לעניין הספציפי, אחת מהראיות הספציפיות שהובאו פה בהתייחס לכבוד יושב-ראש הוועדה, ולא בכדי היועץ המשפטי לממשלה נקט בביטוי של "התבטאויות מכוערות". באמת קשה לנו עם הסיטואציה שבה מי שמבקש להיות נבחר ציבור במדינת ישראל נוקט באמירות כה מכוערות כלפי שופט של בית-המשפט העליון ומכהן גם כיושב-ראש ועדת הבחירות.

לצד כל האמור, גם נוכח מה שאמרנו לגבי התשתית הראייתית, הרי שבעיקרו של דבר, בגלל שהתשתית הראייתית לא מספקת לנקיטת צעד כה קיצוני כמו פסילת מועמד, עמדת היועץ המשפטי לממשלה היתה שאין פה עילה לפסילת מועמד. אבל אני מבקש גם להזכיר את מה שנאמר בהמשך דבריו של הנשיא גרוניס שהבאתי קודם, את פסק הדין מלפני שנתיים, שגם עצם העובדה שמועמד רשאי להתמודד בבחירות לכנסת אין משמעה כי משעה שהוא נבחר רשאי הוא לעשות ככל העולה על רוחו. בוודאי שככל שיהיה עילה לכל, כפי שנאמר בפסיקה עדיין עומדת האפשרות לשלול חסינותו של חבר כנסת במקרים מסוימים, להעמידו לדין אם נמצא כי עבר עבירה פלילית.

על כל פנים, בשורה התחתונה, בהיבט הראייתי אנחנו סבורים כי הבקשה לפסול את המשיב בשני הרכיבים האלה של שילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית ובהיבט של הסתה לגזענות, אנחנו סבורים שהבקשה לא עומדת ברף הראייתי המחמיר שנקבע בפסילה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה לעו"ד שוויקה.

נתן נתנזון:

המטה למאבק לגזענות בישראל הוא עמותה? מי זה המלין? מה זה הדבר הזה?

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

האמת היא שאני לא מומחה בדברים האלה ואני לא יכול לתת תשובה.

נתן נתנזון:

השאלה אם יש אישיות משפטית שעומדת מאחורי העניין.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

אפשר להיכנס לד"ר גוגל ושם אפשר למצוא הכל.

נתן נתנזון:

אני שואל כי אולי מתייתר הדיון.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

רבותי, עם כל הצער, אני לא על תקן של יועץ משפטי, לתת עצות משפטיות. זה לא תפקידי, יש עורכי דין, יושב פה גם מר בן-גביר.

נתן נתנזון:

שאדוני רק יסביר לנו מי עומד מולנו. אם אין מישהו שעומד, אז אין דיון.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

זה לא נושא הדיון עכשיו. אדוני יגיד את הדברים שלו בדבר התשובה שלו, ואם יתקבלו – אנחנו נקבל אותם.

בשם המשיב יטענו ארבעה אנשים, כאשר הקצבנו לקבוצה כולה 20 דקות. אז אנא מכם, כל טוען חמש דקות, בבקשה.

ברוד מרזל:

צהרים טובים. קודם כל אני רוצה להודות לגברת רות כרמי שעושה לי תעמולת בחירות לפני הבחירות. לקבל שידורים כאלה, לא כל אחד מקבל בחינם. הפעם כמעט דאגתי שלא יהיה מי שיעשה את זה. אז תודה רבה.

יהודה אבידן:

נהוג לפתוח ב"אדוני, כבוד היושב-ראש", משהו.

ברוד מרזל:

כבוד היושב-ראש, כל הנכבדים שנמצאים פה, אם העתירה היתה מוגשת בהליך אזרחי רגיל, אני מניח שהעותרת הזאת היתה יוצאת בשן ועין, גם היתה משלמת הוצאות משפט על טענות הזויות, מסולפות והעברת דברים לא מדויקים, וגם הייתי יכול לתבוע אותה דיבה על דברים שאינם נכונים ושיוך של דברים שלא קשורים אחד לשני.

לי יש תעודת הכשר הכי גדולה מכולם. יש צוות בפרקליטות – אני אחד מהאנשים שיושב לאסוף צוות שלם לאסוף עלי חומר. אם 25 שנה אחרי שחוק הגזענות עבר – בשבילי, בין היתר – פעם אחת לא הגישו לי כתב אישום, זו כשרות שאין כמוה. אני חושב שגם על זה השופט גיבראן יכול להעיד.

אני לוחם ואמשיך ללחום באויבים שלנו. נכון, רוב האויבים שלנו הם ערבים. יש גם יהודים. כשאומרים שאני קיללתי את ברכה, באותה הזדמנות קיללתי את דב חנין שווה בשווה. תאמינו לי, הוא לא קיבל אצלי הנחה בגלל שהוא יהודי. וכשאומרים שלא לחצתי את היד לשופט גיבראן, גם לביניש לא לחצתי יד וגם לרובינשטיין לא.

אשר מייבסקי:

אצל ביניש זה היה מסיבה אחרת.

ברוד מרזל:

תאמין לי שהשופט גיבראן קיבל הכי הרבה כבוד. אתה יודע למה אני מכבד אותו? הוא נלחם בשביל העם שלו. זכותו, כל הכבוד. אבל למה ביניש ורובינשטיין נלחמים בשביל ערבים אני לא מבין.

ירון בן-עזרא:

מר מרזל, תתקדם בבקשה. זה לא לעניין, הדיבור הזה לא במקום. שורה הבאה.

ברוד מרזל:

אני אומר את מה שאני חושב ואני אמשיך לומר את מה שאני חושב. השמאלנים האלה שהם בעד חופש הביטוי של כל אויבנו מנסים לסתום לי את הפה. את הפה שלי לא יסתמו. אני אמשיך להגיד מה שאני חושב, איך שאני חושב את זה.

ערן יארק:

כנראה שיחסית אליך כולם שמאלנים.

ברוד מרזל:

לא כולם, הרבה.

מה שחשוב כאן להדגיש – אני חייב למחות על ההשוואה ביני לבין המחבלת זועבי שיושבת בכנסת ועובדת וחותרת להרס מדינת ישראל. אני יהודי ששירתי בצבא, נפצעתי במלחמה, ואני פועל למען חיילי צה"ל יום-יום, למען המדינה יום-יום, ולמען ארץ-ישראל ותורת ישראל. עצם ההשוואה היא השוואה שאין לה שום מקום.

אני אמשיך לומר את מה שאני מאמין, אבל הכל במסגרת החוק. אני לא עובר על החוק בדיבורים שלי. אם הייתי עובר, הייתי עומד לדין. אני מבטיח להמשיך לומר את דברי ללא פחד וללא מורא.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים גיבראן:

תודה רבה למר מרזל. עו"ד בן-גביר, בבקשה.

איתמר בן-גביר:

כבוד יושב ראש הוועדה, חברי הוועד הנכבדים, אני רוצה לפתוח בנושא חמור ביותר שלטעמי גובל בפלילים, פשוט גובל בעבירה על החוק, שנמצאת כאן בפני אדוני יושב-ראש הוועדה. אני מתכוון להצהרתו של מר עותמאן, מנהל המטה למאבק בגזענות. כאשר הוא מגיש תצהיר כדי לאשר את הבקשה הוא מצהיר לפי חוקי מדינת ישראל כי כל העובדות המפורטות הן אמת, והוא יודע שאם העובדות האלה אינן אמת, דינו מאסר. אלא שיחד עם ההצהרה הזאת של מר עותמאן,

אני מפנה לסעיף 36 לבקשה. רבותי, שימו לב למה שנכתב שם באותו סעיף, בריאיון מיום 29 באפריל 2012: אמר המשיב כי המסתננים פצצת זמן מתקתקת – אגב, מה הבעיה בכך, מר עותמאן? – ואני מאשר זריקת בקבוקי תבערה. כך אומר מר עותמאן שמצטט כביכול בשם מר מרזל. פתחתי פשוט את ההקלטה. שמעתי פעם, פעמיים, שלוש. לא מיניה ולא מקצתיה. מאשר לזרוק בקבוקי תבערה? זו אי-אמירת אמת, מר עותמאן. אתה פגעת בחוקי מדינת ישראל, אתה זלזלת בכל הוועדה הזאת. אתה עברייני.

הסילוף, הזיוף, האדוני, השקר, הוא לאורך כל חלקי הבקשה. אבל אתם יודעים מה מגוחך, שגם אם כל מה שכתוב בבקשה נכון – ומר חסון תשמע, כי אתה מציג את עצמך כמי ששלטון החוק חשוב בעיניו. תקרא, תשמע תפנים – גם אם כל מה שכתוב בבקשה נכון, אין בכך אפילו כדי להתקרב לעילת הפסילה, להתקרב כדי למנוע מאדם להתמודד בבחירות לכנסת. בתגובה שלנו כתבנו באריכות את המסגרת הנורמטיבית, הבאנו פסיקה לדוגמה של כבוד השופט אדמונד לוי, זיכרונו לברכה, שאמר: טול מאדם או מקבוצת אנשים את הזכות להיבחר, ושללת מהם את הזכות לתת ביטוי להשקפה הפוליטית שהם גיבשו, אין ספק כי רק במקרים קיצוניים, חריגים, כאשר יש מאסה קריטית, אפשר להרים את היד.

עכשיו שימו לב – המטה בעצמו טוען ונניח שנתעלם מהשקר החמור, נניח שנתעלם מהזיוף והסילוף. אומרים: מרזל צעק במסגרת הפגנה בחברון על חבר הכנסת ברכה ועל דב חנין. תודה לכם אנשי המטה למאבק בגזענות, הרי זו בדיוק הטענה שלנו. מרזל לא מבדיל בין יהודי לערבי. מי שנגד המדינה, מרזל צועק עליו. תודה לכם.

נטען שמרזל אמר שהמסתננים הם סרטן. ושוב אי-דיוק. אני מסתכל בציטוט, הוא לא אמר שהם סרטן. הוא שהוא חושב שהבעיה שלהם היא סרטן. אבל להגיד שהמסתננים הם סרטן זה משהו שמעלה עילה לפסילה? אתם יודעים מה זה גזענות? גברת כרמי, את קראת פעם את החוק? מסתננים זה גזע? אתם בדקתם את זה?

אפשר לעבור עוד ועוד ועוד על כל חלקי הבקשה המצחיקה שהוגשה כאן. "הוא השתתף בכנס שבו נאמו רבנים והרבנים אמרו כך...". אז מה, צריך לפסול את מרזל בגלל זה? או שהוא נסע להפגנה נגד החתונה של מחמוד ומורל. גברת כרמי, תסתכלי ב"נבו", ההפגנה אושרה על-ידי בית-משפט ונתנו לנו אישור וזה חוקי ולגיטימי. אבל מזמן התייאשתי מללמד אתכם את החוק. אתם חייבים לעבור קורסים במשפטים עוד פעם.

אבל הטענה הניצחת, אדוני, מופיעה בסעיף 48. זו באמת טענת הטענות: הוא סרב ללחוץ את ידו של אדוני. אתם יודעים מה, אתם לא עושים נזק לנו, אתם עושים נזק לכבוד השופט גיבוראן. נזק לכבוד השופט גיבוראן. מה, יש כאן הלכה חדשה? סירוב ללחוץ את ידו של שופט, זה הופך להיות עילה לפסילת מועמד. ואומר כאן מר מרזל שהוא גם סירב ללחוץ את ידה של כבוד השופטת בייניש, כבוד השופטת רובינשטיין. אז כנראה שאדוני בחברה טובה. וכן, אומר מר מרזל שהסירוב הוא על רקע פסקי-דין של אדוני, ומה לעשות גם אנחנו קוראים את פסקי הדין ומאוד מאוד כואב לנו לראות שאדוני משחרר זורקי בקבוקי תבערה, ופסק בעד חנין זועבי בפרשת האתיקה, ועוד כהנה וכהנה נגד. מאידך נגד חוק החנינה למגורשי גוש קטיף. הפסיקה הזאת של אדוני כואבת לנו, אבל היו דווקא אלה שופטי בית-המשפט העליון שאמרו שביקורת על בית-המשפט היא דבר לגיטימי, היא דבר חוקי. לא רק שזה לא עילה לגזענות, אלא שהחוק מתיר זאת. ואומר את זה כבוד השופט ברק ב"פרשת בארי", אותה פרשה שהתבטאו בחריפות רבה נגד שופטים. הוא אומר: השופטים מקבלים באהבה את הביקורת. מקבלים באהבה את הביקורת. מבינים הם כי במשפט המתנהל לפנייהם הכל עומדים לדין – בעלי הדין, הדיין עצמו.

שבתאי קטש:

הציבור לא מקבל את זה.

איתמר בן-גביר:

צריך להבין דבר אחד. אפשר להתקומם ולהגיד שזה לא יפה, כמו שאמרו כאן כמה מחברי, זה לא יפה, זה לא ראוי, זה לא בסדר, אבל על דבר כזה מונעים מכן אדם להתמודד? איפה זה נשמע? חופש הביטוי הוא החופש על המקומם והמרגיז, והסוטה והמגעיל. כך אומר בג"ץ ב-399/85 – הרב כהנא נגד רשות השידור. על אחת כמה וכמה שאנחנו מדברים כאן על חופש הביטוי הפוליטי, על לקחת מאדם את הזכות הכי לגיטימית שלו.

אני רוצה להתחיל להתכנס, כי יושב-ראש הסיעה חבר הכנסת אלי ישי יישא כאן דברים. אני אגיד רק עוד דבר אחד, וזה מופנה לאנשי המטה ואולי גם לכל אלה שהולכים להרים את ידם כדי לפסול את מר מרזל, ומאידך גיסא שתקו כאשר היתה פה חברת הכנסת זועבי, ואנחנו מכירים את הביטויים שלה, ביטויים קשים, מעשים קשים, "מרמרה", לומר שרוצחי הילדים הם לא טרוריסטים ועוד כהנה וכהנה.

ואני אומר לכם אנשי המטה למאבק בגזענות, למה לא ביקשתם את פסילתה של זועבי ולא בקשר לטיבי ולא בקשר לכל אויבי ישראל. אתם צבועים, אתם מתחסדים, אתם דו-פרצופיים. אבל אתם יודעים מה בעיקר, אתם לא מבינים שום דבר במשפט. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה, מר בן גביר. עו"ד חגי אדורם, בבקשה.

חגי אדורם:

כבוד השופט, חברי ועדה נכבדים, כולם, לפני שנתחיל שתי הערות חשובות: ההערה הראשונה, שמפלגת יחד והעומד בראשה רוחשים כבוד רב לכבוד השופט היושב-ראש, כמו גם לכל שופטי ושופטות ישראל; ההערה השנייה, אף אחד לא מתבקש ולא יתבקש להסכים עם דעותיו או עם איזו מהן של מרזל. לא זו הסוגיה שמונחת לפתחה של הוועדה הנכבדה. השאלה היחידה שמעוררת העתירה היא אם יש עילה משפטית מוכחת - קו מתחת למילה "מוכחת" - לפסילת מועמד לכנסת.

לאחר שמקלפים את כל המלל הרב מפסקי הדין של בית המשפט העליון במשך עשרות שנים ומחפשים את השורה התחתונה, אדוני, או שורות תחתונות, מגיעים די מהר, לנכס חוקתי מוגן, שקרוי "חופש הביטוי". אגב, בנימין נתניהו לא ממש נזקק למטריית ההגנה של חופש הביטוי, גם לא יצחק הרצוג, מכיוון ששני האישים הפוליטיים הני"ל פעילים בספקטרום הפוליטי שנקרא ה"מיינסטרים", או בעברית בזרם המרכזי.

הגנת חופש הביטוי נועדה בשביל ברוך מרזל. קבע את זה השופט ברק די מזמן. חופש הביטוי אינו החופש להביע דעה מקובלת, אלא החופש להביא דעה סוטה. "סוטה", הכוונה סוטה מהזרם המרכזי. זו משמעותה של הדמוקרטיה, ואגב היא תמיד סוערת. יש כלל משפטי מאוד בסיסי ומוכר, אדוני, לפיו לנתבע שמורה זכות קנויה כי התובע יוכיח כל רכיב ומרכיב, והנטל להוכיח הוטל רק על העותר. אז איך מוכיחים טענות עובדתיות? למשל, באמצעות פסקי דין פליליים שקובעים הרשעה. ואם אין כאלה בנמצא, אז לכל הפחות באמצעות תחליף משני, כמו פסק דין אזרחי נזיקי שפוסק שישהו עשה משהו רע. אבל אין גם אף פסק דין כזה כנגד המועמד. אז מה נותר? נותרו ידיעות מהאינטרנט במשך השנים. זו לא ראייה למאומה.

ועכשיו, אם למישהו מחברי הוועדה הנכבדים יש איזשהו ספק, ואני מתכוון להדגיש כי כל ספק, אם קיים, צריך לפעול לטובת המועמד, אז יכבד לשאול את עצמו פנימית שאלה אחת: כל מי שיושב בוועדה הוא או חבר כנסת או איש ציבור או בעל תפקיד בכיר. אם מחר איזה אתר אינטרנט יפרסם כי את, או את גברתי בשורה השנייה, חשודה בפלילים, ואולי אפילו מישהו יצלם אותך בשש בבוקר בבית עם הפיגימה, זה מספיק? כל אדם הגון ישוב כי אין בכך כלום. גם לברוך מרזל מגיעה את אותה הגנה שמגיעה לכל אחד.

דבר חשוב הושמט בעתירה. מר מרזל, אדוני, צוטט בידיעה, בעקבות אותו סיור של משמר אזרחי או משמר השכונות, כמי שמורה לפעול אך ורק לפי החוק. והיתה גם תוספת של צוטטה: רק לפי החוק ניתן להשיג דברים. זהו הלך הנפש שלו. רק לפי החוק מותר ואפשר לפעול. את זה לא אמרו בעתירה.

כבוד היועץ המשפטי לממשלה קבע בתגובתו כי העתירה לא מבססת תשתית ראייתית משכנעת ברמת מאסה קריטית. אנחנו מצטרפים לעמדתו של כבוד היועץ, ואם יורשה לי, לא מציג מאסה קריטית, לא מציגה מאסה שאיננה קריטית, ובפרט לא מציגה ראיות, כי ראיות זה או דבר שקיים או שאיננו קיים. יש או אין, כן או לא, אחד או אפס.

לסיום דברי, אני חוזר בדרך ההפניה לכל האמור בתגובת מפלגת יחד ובתגובת המועמד, ובפרט לתצהיר המפורט שנלווה לה. תשומת לב הוועדה הנכבדה, תצהירו זה לא נסתר, לא הופרך

במאומה, היות שלא הוגש שום תצהיר עובדתי סותר או עדי הזמה, וזו הראיה היחידה בתיק של העתירה.

לאור כל האמור הוועדה הנכבדה מתבקשת לדחות את העתירה. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה, עו"ד חגי אדורס. חבר הכנסת אלי ישי, בבקשה.

אלי ישי:

מכובדי השופט, חברי הוועדה, נכבדי כולם, הדיון הבוקר עסק בפסילתה של חברת הכנסת חנין זועבי. אני מברך את חברי הוועדה על ההחלטה וכולי תקווה שבית המשפט לא יתערב במקרה הזה, משום שמדובר בחברת כנסת שמנצלת את החסינות שלה, ועדיין הפלא הגדול שיש לה אזרחות, ותוקפת את מדינת ישראל, מחרפת ומגדפת את מערכות ישראל, מגדירה את חוטפי ורוצחי הנערים כלא טרוריסטים, מצטרפת ל"מרמרה" עם מחבלים כנגד חיילי צה"ל שפגעו בחיילים ופצעו אותם. העובדה שבמדינת ישראל יש מצב שחברת כנסת עוד מסתובבת בכנסת ישראל, דבר שלא היה קורה בשום מדינה מתוקנת בעולם.

להבדיל, כאן מדובר במועמד לכנסת ברוך מרזל, שאמר בצורה מפורשת וברורה שאין לו שום דבר נגד ערבים, ואני מברך אותו על כך. יש לו נגד אויבי ישראל, והוא נלחם נגד אויבי ישראל בדרך שלו.

מהא אלנקיב:

כל הערבים הם אויבי ישראל?

אלי ישי:

חלילה וחס. בפירוש לא. להוציא דברים מהקשרם, לנסות להדביק לו את מה שמדביקים לו, והדבר המקומם ביותר - אני פונה לחברי הוועדה שהולכים להצביע, אני מאוד מקווה שלא יהיה אפילו הווה אמינא לאחד מחברי הוועדה פה - להוציא מהמפלגה הערבית שאני חושב שלגביהם לא יהיו הפתעות ויצביעו בעד הפסילה - אני מאוד מקווה שלא יהיה אחד מחברי הוועדה שיצביעו בעד פסילה של יהודי שנלחם למען מדינת ישראל וטובת מדינת ישראל והעם היהודי. כל חטאו ופשעו שהוא שומר ומגן ואכפתי במדינת ישראל.

עקבתי קצת לראות את יחסי הכוחות ואני מתחיל להבין שזה קצת צפוף, ואני חושב שזה יהיה ממש לא מכובד ואפילו חרפה לדמוקרטיה בישראל לפסול אדם שיש לו את הדעות שלו, ואנחנו גם חלוקים בדעות וזה בסדר גמור, אבל אוהב ישראל, אוהב המדינה, ואכפת לו מהמדינה.

לכן אני קורא לחברי הוועדה, לאלה שרוצים להצביע נגד ברוך מרזל, קרי בעד פסילתו, לשקול בשנית, שלא יהיה ביזיון ולא תהיה חרפה לדמוקרטיה בישראל, שמשווים, להבדיל, בין ברוך מרזל לבין חנין זועבי. אני קורא שוב לחברי הוועדה לא לתמוך בהצעת הפסילה. כמוכן שאם תהיה תמיכה כזאת זה יגיע לבית-המשפט העליון, זה כבר היה פעם בבית-המשפט עליון והוא אישר גם אישר את מועמדתו. וזה מה שיקרה כנראה הפעם במידה שתהיה פסילה. אני מקווה שאכן ברוך מרזל לא ייפסל ונשמור על הדמוקרטיה במדינת ישראל. אני כן חושב שבמקרה השני, ואני גם תקווה, שבג"ץ יפסול את המועמדות של חנין זועבי, ואני גם מאוד מקווה שגם את האזרחות שלה, כי מקומה של חברת זועבי בפרלמנט בעזה ולא במדינת ישראל ולא אצלנו פה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה לחבר הכנסת אלי ישי.

איתמר בן-גביר:

רק לפרוטוקול, כדי שזה יעמוד בפני שופטי בית-המשט העליון, אנחנו בהחלט חוזרים על הדברים שנאמרו כאן על-ידי אחד מחברי הוועדה, ומבחינתנו אין למטה לגזענות שום זכות עמידה כאן. הם לא אישיות משפטית וזאת טענה שחשוב שתהיה רשומה בפרוטוקול.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה. אנחנו עוברים לשמוע חלק מחברי הוועדה. ראשון הדוברים מר יהודה אבידן.

יהודה אבידן:

אדוני היושב-ראש, חברי ועדה נכבדים, האמת היו קצת הפתעות בבקשה לעתירה הזאת, כי חשבתי שלא תצלה, כי היה דין ודברים עם שאר המפלגות, אבל אני חושב שהיום נתתם פרס. מי שרצה לבקש לפסול את ברוך מרזל, נתן גם פרס מסוים לגיטימציה ולמה ששמענו קודם על גברת חנין זועבי. כשאתם רוצים להעצים דבר ולהראות את הקיצוני בצד השני, ומצד שני לבקש לגיטימציה לא לפסול, אז תחשבו טוב כשאתם באים לבקש פסילה של ברוך מרזל. מילא הערבים, אבל מרצ שלא מצביעה בעד פסילה של חנין זועבי והולכת להצביע בעד פסילה של ברוך מרזל, זה "דרשני" עליהם ולא על מישהו אחר.

אבל, אני רוצה להבהיר לחברי הוועדה, שלא רק שאנחנו לא מסכימים עם דרכו של ברוך מרזל, בנסיבות מסוימות הייתי עומד בראש המחנה לפסילתו, כי אני חושב שאדם שעשה מה שעשה – אני רק אזכיר במקצת. בזמן האחרון אני רואה כל כך הרבה משתדלים לעשות סניגוריה על ברוך מרזל, אבל מה לעשות, מזקני ש"ס אנחנו וזוכרים אנחנו את הרדיפה שלך ושל היושב לידך, ואני שמח שההוא שיושב לידך לא יושב לידך כרגע כדי לשמוע את הדברים בפנים.

שבתאי קטש:

מי זה ההוא?

יהודה אבידן:

אל תפריע לי בבקשה.

ברוך מרזל:

תיזהר לא להגיד דברי דיבה.

איתמר בן-גביר:

אני אאלץ לתבוע אותך. אשתך עורכת דין, היא לא תעזור לך. יש לו אישה עורכת דין.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

אדוני, בדרך כלל, הודעות כאלה ניתנות בכתב ולא בעל-פה, כדי שלא יתכונן. מר בן-גביר, שמור על השקט.

יהודה אבידן:

כבוד השופט, את חטאי אני מזכיר היום. זו התוצאה שאשתי גידלה תלמיד כזה. את זה הוא לא אומר לכם, שהיא גם היתה הדיקנית שלו. חברים, יכול להיות שאם זה היה בנסיבות אחרות, זה היה קצת מצחיק, אבל זה לא. נכון שאנחנו מאוימים על בתביעת דיבה, אבל מה לעשות, אנחנו נאמר רק דברי אמת.

אבל אנשים שישבו כאן, כבוד השופט וחברי הוועדה, אלה אנשים שלא התביישו פעם אחר פעם לתקוף ולהשמיץ את תנועת ש"ס והעומדים בראשה.

איתמר בן-גביר:

את דרעי.

יהודה אבידן:

את העומדים בראשה, את מרן ורבנן.

ברוך מרזל:

חס ושלו.

קריאה:

הרב עובדיה אהב את ברוך אהבת נפש. זה שקר וכזב.

יהודה אבידן:

כבוד השופט, אני מבקש שאנשים מהקהל לא יפריעו ואין להם זכות להפריע.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

אני מזכיר לאלה המכובדים שיושבים בשורה האחרונה – אני הודעתי מראש שמי שאינו חבר ועדה לא רשאי לדבר. אני מקווה שתלמדו את זה ואל תאלצו אותי להוציא אנשים מהאולם. זה כולל גם את מר מרזל ועו"ד בן-גביר.

איתמר בן-גביר:

אבל אם הוא אומר עלינו דיבה, לא נגיב?

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

אדוני, יש בתי-משפט בישראל.

יהודה אבידן:

אתה משפטן ואני אגיד לאשתי ללמד אותך עוד קורס. כשמוציאים דיבה מגישים תביעת דיבה ולא מאיימים כל היום. איימתם קודם על העורך-דין. תגיש כבר ואל תאיים על אנשים פה. אתה לא תאיים כאן על אף אחד. הבריונות שלך היא לא במקום הזה. אני מזכיר לך שאני מדבר כאן מתוקף תפקידי ואתה מוזמן לאיים כמה שאתה רוצה.

איתמר בן-גביר:

אין לך שום חסינות.

יהודה אבידן:

בסדר גמור נכון.

יכול להיות שבנסיבות אחרות היה מקום להגיד שהאדם הזה, בוודאי שבנסיבות האלה לא ראוי מבחינתנו לייצג, אבל חשוב לי שהציבור ידע: אין זו דרכה של תורה הדרך שלו וזו לא דרכו של הציבור החרדי. כולנו יודעים מה אנשי החמאס והטרוריסטים שווים וכל אלה שמתנהגים כמו חנין זועבי, וחנין זועבי היא דוגמה, כי אני חושב שזחאלקה וחבריו לא יותר טובים מחנין זועבי, רק לא לכולם היה אומץ להגיש עליהם.

איתמר בן-גביר:

אנחנו הגשנו.

יהודה אבידן:

אתם יכולים לנסות להגיש. העדיפו להתמקד בחנין זועבי כי זה היה קל. אני חושב שאם היו עושים עבודה יותר טובה, היו מוצאים על שאר החברים, כי לא ראיתי מה התשובה שעשה אחמד טיבי בקדנציה הזאת משאר הקדנציות שהוא זכה לפסילה, והפעם הוא זכה לאיזושהי גושפנקה.

חשוב לי שהציבור ידע שדרכה של תורה, דרכם של הרבנים אינה נוחה מהדרך הזאת. אבל לתת פרס לאנשים – בצורה הזאת שאנחנו נבוא, ונעצים, ועוד יחשבו שהוא קדוש מעונה - זו לא הסיבה שאנחנו צריכים לעמוד כאן ולעשות את זה. אני גם חושב שגם העותרים, לא רק שלא עשו עבודה טובה, אלא עשו עבודה רשלנית, מה עוד שאני חושב שהנסיבות האלה הן לא הנסיבות שהייתי מציע לפסול אותו. הייתי מציע לפסול מהמון נסיבות אחרות, אבל לא על הדברים האלה.

ולכן, כבוד השופט, אנחנו נצביע נגד הפסילה, אבל גם נגד דעותיו ודרכו.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה. ערן יארק, בבקשה.

ערן יארק:

כבוד היושב-ראש, חברי היקרים וגם הקהל, החבר יהודה אבידן בסיום דבריו אמר באופן כללי שאין זו דרכה של תורה. כנראה שמסיבות אינטרסנטיות, אז קשה לו קצת להרחיב. אבל כמו שיהודה אבידן יודע, כשש"ס מתקשים לומר דברי תורה, בדיוק בשביל זה יש פה את אנשי יש עתיד. ולכן אני אסביר לכם מדוע לדעתנו יש בהתנהגותו של מר מרזל משום שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית, מה שאומר שעל-פי סעיף 7א יש כדי לפסול אותו.

עכשיו אני אצטט לכם קצת מדברי תורה. בירושלמי, במסכת נדרים, כתוב: ואהבת לרעך כמוך. רבי עקיבא אומר זהו כלל גדול בתורה. בן עזאי אומר: זה ספר תולדות האדם, זה כלל גדול מזה. כלומר, להיות גזען ולא להתייחס לכל אדם באשר הוא כאדם שווה, זה דבר שבהחלט אסור על-פי התורה שמר מרזל לכאורה מתעתד לייצב בכנסת.

נתן נתנזון:

עוד יחשבו שרבי עקיבא גזל, לפי דבריך. זה לא ככה.

ערן יארק:

אני אצטט כמה מדבריו של הרמב"ם במקומות שונים במשנה תורה. למשל, בהלכות שמיטה הרמב"ם אומר: אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו... והלך ישר כמו שעשהו האלוקים, הרי זה נתקדש קודש קודשים. כלומר, הרמב"ם בשום פנים ואופן לא הסכים בין תושבי העולם אם הם יהודים או אם הם בעלי דתות אחרות. והוא אפילו מדגיש יותר בהלכות מלכים: ולמה נקרא שמו תושב? לפי שמוותר לנו להושיבו בינינו בארץ ישראל. ואחרי זה הוא מוסיף: וכן יראה לי שנוהגים עם גרי-תושב בדרך ארץ וגמילות חסדים כישאל.

ברוך מרזל:

גר תושב של הרמב"ם אני מוכן לקבל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

מר מרזל, סוף סוף מצטטים מדברי הרמב"ם, דברי חוכמה. לידיעתם, הרמב"ם כתב גם בערבית.

איתמר בן-גביר:

יש הסכמה, אדוני, רק שגר תושב זה לא אויב.

ערן יארק:

יש אנשים שקשה להם לקבל דברי תורה. הם אלה שכנראה יושבים כרגע מימיני, אבל זה מאוד מצער.

אני אסיים בכך שמפלגת יש עתיד חרתה על דגלה ללכת בדרך האמצע והישר ולא להסכים לקיצוניות מכל צד. כמו שעמדנו על כך והצבענו לפסילתה של מי שהיתה קיצונית בצד אחד, אנחנו עומדים על כך ונצביע לפסילתו של מי שקיצוני לא פחות ממנה בצד השני ופוגע באושיות המדינה. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה. אנחנו נשמע את יגאל הררי, בבקשה.

יגאל הררי:

כבוד היושב ראש, חברי הוועדה, עד שהתחיל הדיון הייתי בדעה שצריך לפסול את ברוך מרזל, אבל לאחר שקראתי את החומר ושמעתי את העותרים וראיתי גם מי החותמים על הבקשה, נמלכתי בדעתי. אני קורא על מה מבקשים לפסול אותו, ובנוסף אני גם מבין שיש חצאי אמיתות, כמו שמדברים על ההפגנה בתל-אביב. אם אדם מבקש לפעול כחוק, אם 25 שנה מחפשים אותו ולא מוצאים אותו אשם בשום דבר, אני חושב שחברי הוועדה צריכים לאשר את מועמדותו ולתמוך בהתנגדות לבקשה הזאת. תודה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה. שבתאי קטש, בבקשה.

שבתאי קטש:

חברים יקרים, אני חושב ששיא הצביעות תתגלה עוד מעט. יבואו פה אנשי מרצ ויסבירו לנו למה צריך לפסול את מרזל. איזה מדהים היה לשמוע אותם קודם איך לא לפסול את חנין זועבי, ועוד מעט הם יגידו לנו איך לפסול את מרזל. באותה מידה המגזר יבוא ויגיד איך כן לפסול את מרזל.

יוסף פדילה:

איזה מגזר?

שבתאי קטש:

יש רק מגזר אחד, הדתי.

אני חושב שברוך מרזל, לפי החומר שהביאו לעיוננו, לא נמצא לא גזען ולא בן גזען, אדם נורמטיבי מהיישוב שיכול להיות קיצוני לכאן וקיצוני לכאן. לא ביקשתי לפסול לא את אחמד טיבי ולא את אחרים. אני לא חושב שזה היה ראוי לפסול את כל הרשימה, אני גם אצביע לא לפסול את כל הרשימה, כי צריך לפסול נקודתית אדם מסוים, אישה מסוימת. אבל במקרה הזה אני לא חושב שברוך מרזל, ואני יכול להראות לכם אחד לאחד לכל הסעיפים שהועלו כאן, אין שום גזענות לשום דבר. לא ראיתי שום גזענות. להגיד שהרבנים אמרו – מה אתם רוצים מברוך? אז ברוך אמר שהרבנים אמרו. זה גזענות?

אפשר להבדיל בין אור לחושך, בין יום ללילה, בין חנין זועבי לברוך מרזל. אני חושב שלא רק צריך להיות אמיתיים ולומר שלא פוסלים את ברוך מרזל, אלא לראות כאן את האמת ולראות מה מרצ תצביע, מה מפלגת העבודה או המחנה הציוני יצביעו, ונראה שם את האמת.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה. נתן נתנוון, בבקשה.

נתן נתנוון:

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הוועדה, אני חושב שלא נכון לעשות את ההשוואות האלה כל הזמן בין הדיון בבוקר לדיון עכשיו. אנחנו נמצאים בשני עולמות שונים. במקרה הזה צדק היועץ המשפטי לממשלה שלא הרימו כאן נטל ראייה בענייני הגזענות. כולנו שמענו פה דברים ברורים, בניגוד למה שלא שמענו בבוקר, שמענו פה דברים ברורים גם ממר מרזל וגם מבאי כוחו, שלא מדובר פה בגזענות אלא מדובר בספציפיקציה או העמדה מיוחדת של אנשים שפועלים בניגוד למה שנראה לו כעבודה למען מדינת ישראל או נגדה. זו לא גזענות, זו מערכת בדיקה אחרת.

הדבר האחרון שאני רוצה לומר פה, זה מה שאמרתי קודם בהערת ביניים. אני חושב שאנחנו צריכים את עזרתו המשפטית של היושב-ראש, לדעת אם יש פה בכלל אישיות משפטית שמתלוננת, כי אם לא - אנחנו מתמודדים מול אוויר מבחינה משפטית, וזה דבר משונה מאוד. לכן אני מציע שבפעם הבאה הדברים האלה ייבדקו לפני שהם מגיעים לשולחן שלנו. בפעם הזאת, לפני שעושים הצבעה או לפחות להצביע תחת הספק הזה שאם אין כאן אישיות משפטית, אז לכל הדיון הזה אין תוקף משפטי.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה. אורי זכי, בבקשה.

אורי זכי:

אדוני היושב-ראש, חברות וחברי הוועדה הנכבדים, אני אתחיל עם הסיום של חברי מהבית היהודי. אני לא יודע אם המטה למאבק בגזענות הוא אישיות משפטית כן או לא, אבל אני יודע שהוא גוף עם עמדה ערכית מאוד מאוד חשובה. מזל שעוד יש לנו במדינת ישראל כוחות כאלה של אנשים ונשים שנלחמים על אופיה הדמוקרטי לצד היותר של מדינת ישראל מדינת הלאום היהודי. על כן אני מוריד בפניכם את הכובע.

אני חושב שאי אפשר לנתק פה את מה שקרה הבוקר. באתי לדיון הזה עם לב פתוח ונפש חפצה, כי כמו שאמרתי קודם אני חושב שזה לא הפורום שצריך לדון בבקשות כאלה. במידה רבה יש פה קרקס פוליטי שהוא לא רלוונטי למשמעות העמוקה של פסילה מלרוץ לכנסת. אבל אם בבוקר החליטה הוועדה הנכבדת הזאת לפסול את מועמדותה של זועבי, אין ספק שברוך מרזל, שהוא אדם שמעולם לא התכחש להיותו איש "כך", שלא רק נפסלה מלרוץ לכנסת, אלא שהוגדרה כתנועת טרור לפי הפקודה למניעת טרור במדינת ישראל.

איתמר בן-גביר:

אבל הוא רץ בנפרד.

אורי זכי:

אם היה עומד איש חמאס ואומר שקוראים לו חמאי ולא חמאס, אף אחד לא היה אומר שלא מדובר באיש חמאס.

איתמר בן-גביר:

יש בית-משפט שמאשר אותו. אתה נגד בג"ץ?

אורי זכי:

עו"ד בן-גבי, בכלל לא ברור מי נתן לך לערוך דין, אבל תיתן לי לדבר. פה זה לא היישוב היהודי בחברון. אתה תיתן לי לדבר, אתה לא תשתיק אף אחד פה.

יעקב מצא :

דווקא יש לו כל כך הרבה הצלחות בבתי-המשפט.

אורי זכי :

ולכן, גם אם היו קוראים לאיש חמאס "איש חמאיי", זה לא היה הופך אותו ללא איש טרור.

אני רוצה להפנות פנייה לרב אלי ישי, אני אמנם איש מרצ, אבל היתה לי הערכה גדולה לרב עובדיה יוסף, זצ"ל, ואני חושב שהרב עובדיה היה מתבייש שמישהו שהוא נתן בו את אמונו הולך היום לבחירות לכנסת עם אנשים גזעניים מתחתית הגזעניים שיש במדינת ישראל.

יעקב מצא :

אתה תומך בטרוריסטים.

אורי זכי :

ומבייש את מדינת ישראל. תודה רבה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :

תודה רבה. אוסאמה סעדי, בבקשה.

יגאל הררי :

מוסר כפול, מרצ.

אוסאמה סעדי :

כבוד היושב-ראש, חברי ועדה נכבדים, גם בדיון הבוקר אמרתי שאני חושב שהוועדה הזאת היא ועדה פוליטית ומוטב שהסמכויות של פסילת רשימה או מניעת מועמד מלהשתתף, כשמדובר בזכות חוקתית, לא תהיה בידי ועדה פוליטית. אבל החלטתם מה שהחלטתם בבוקר, ואני בכלל לא מקבל את ההשוואה הזאת ולא מקבל שצריך לעשות השוואה בין חברת הכנסת זועבי לבין הגזען מאין כמותו, בוגר המכללה לטרור. תנועת "כך" הוצאה מחוץ לחוק, היא תנועת טרור לפי הפקודה למניעת טרור.

יגאל הררי :

מי שהורחקה מהכנסת לחצי שנה זו החברה שלך חנין זועבי, לא מרזל. היא הורחקה. בגל ההתנהגות שלה היא הגזענית הכי גדולה במדינה.

אוסאמה סעדי :

זו לא גזענות. תראה לי משפט אחד ממה שהיא אמרה שהוא גזענות.

יעקב מצא :

היא עשתה, היא לא אמרה.

אוסאמה סעדי :

תפסיק כבר עם ה"מרמרה" כבר. כבר עברו הרבה שנים. אין בפיכם חוץ מהמילה "מרמרה" שום דבר. אבל פה, אני רוצה לראות אותך עו"ד מצא, ואת חברי הליכוד וישראל ביתנו, אם אתם כל כל דוגלים בדמוקרטיה, בבקשה, תראו לנו איך אתם עומדים להצביע עכשיו לאחד מהגזענים הבולטים ביותר במדינת ישראל.

שבתאי קטש :

אתה מלמד אותנו מה זה גזען.

ירון בן-עזרא :

כך אתה חושב, אנחנו לא חושבים כך.

אוסאמה סעדי :

לכן הרשימה המשותפת פונים לציבור היהודי והישראלי. יש ברשימה הזאת גם יהודים וגם ערבים ביחד, שפועלים למען דמוקרטיה, למען צדק חברתי, למען שוויון, ובגלל זה אנחנו רוצים שאנשים גזענים כאלה לא יהיו בכנסת.

יגאל הררי :

אנחנו לא נצביע לרשימה שלכם בגלל הפלג הצפוני. ראאד סלח הוא אחד המממנים למפלגה שלהם. אני הייתי מצביע לרשימה שלהם, רק בגלל ראאד סלח. ואני רואה שהוא יושב איתם באותה במה, הולך איתם ראשון בשורה של ההפגנות.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :

תודה רבה. מר ובר, בבקשה.

מר הררי, ראאד סלח לא מועמד היום. זה לבחירות הבאות.

אברהם ובר :

אני קצת תמה למה כשרוצים לפסול את ברוך מרזל זה מטה למאבק בגזענות, וכשרוצים לפסול את חנין זועבי - זה מפלגות. למה אותו מטה למאבק בגזענות לא מנסה לפסול מהצד השני? אם יש גזענות, האמת צריכה להיאמר שבשני הצדדים – לא נקרא לזה גזענות, אני גם לא יודע בדיוק מה זה גזענות. זו מילה חמורה וכל אחד מפרש את זה איך שהוא רוצה. זו אולי קיצוניות. יש אולי קיצוניות בשני הצדדים, יכול להיות, אבל נראה לי תמוה שמטה שהוא נגד גזענות או נגד קיצוניות, מטפל בצד אחד ולא מטפל בצד השני.

אני חייב לציין שדרכו של ברוך מרזל אינה דרכה של יהדות התורה, אבל כדי לפסול בן אדם צריך להיות משהו קיצוני, ואני לא רואה את הקיצוניות ביותר שיש בו.

לכן הפעם, כמו שאנחנו משתדלים בדרך כלל לא לפסול, אנחנו נהיה נגד הפסילה.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן :

תודה רבה. מר שלום יוסף חיים, בבקשה.

שלום יוסף חיים רוזנבוים :

כבוד היושב-ראש, כבוד החברים, אני לא מצליח להבין את ההשוואה שמשווים פה חלק מהדוברים בין ברוך מרזל לזועבי. עם כל הכבוד, זועבי השתתפה בטרור וזה הוכח, ואם לא היתה לה את החסינות כחברת כנסת, היא היתה מועמדת לדין. נקודה. עברתי על החומרים, על ההוכחות, הביאו שם כל מיני ציטוטים. אין שם באמת הוכחה שהאדם השתתף בטרור. יש כל מיני אמירות, אולי גזעניות קצת לפה ולשם, יש על זה ויכוח, אחד יגיד כן, אחד יגיד לא. בשביל זה יש לנו בית משפט שיחליט. אבל את ההשוואה בין זועבי למרזל אני באמת לא מבין. ברוך מרזל עושה את מנאמנות לארץ ישראל, בשונה מחנין זועבי. לכן אני נגד הפסילה של ברוך מרזל.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

תודה רבה. אנחנו ניגשים להצבעה. כפי שאמרנו, ההצבעה היא שמית. גברתי המנכ"לית, בבקשה.

איתמר בן-גביר:

אדוני לא מתכוון להכריע בשאלה שהם לא אישיות משפטית?

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

על פי חוות דעת היועץ המשפטי לוועדה, ועל דעתי, כל אדם, גם אם הוא לא מאוגד בגוף משפטי, רשאי להגיש בקשה לפסול, והנושא ידון. אדם או כל גוף, לא משנה אם הוא עמותה או לא עמותה. כמו כן, צריך לזכור ששליש מחברי הוועדה תמכו בבקשה, וחתמו שהם מצטרפים אליה.

מנכ"לית ועדת הבחירות אורלי עדס:

נגד -	חה"כ יריב לוין
נגד -	יגאל הררי
נגד -	יעקב מצא
נגד -	שבתאי קטש
נגד -	שלום יוסף חיים רוזנבוים
נגד -	ירון בן-עזרא
נגד -	אנה אוליקר
נגד -	חה"כ אלכס מילר
בעד -	חה"כ מיקי לוי
בעד -	גיל סגל
בעד -	ערן יארק
בעד -	חנית דיאמנט אדמוני
בעד -	אורי שוהם
בעד -	שייקה אתגר
בעד -	זהבה אילני
בעד -	ערן מרינברג
בעד -	לוני בכר
נגד -	איתן הברמן
נגד -	אשר מייבסקי
נגד -	נתן נתנזון
נגד -	ליאור גבאי
נגד -	משה חסיד
נגד -	יהודה אבידן
נגד -	אברהם יוסטמן
נגד -	אברהם ובר
בעד -	גבי דאוס
בעד -	אורי זכי
בעד -	שלי מלכה
בעד -	אליעזר ידיד
בעד -	מהא אלנקיב
בעד -	עלאא מחאגנה
בעד -	יוסף פדילה
בעד -	אוסאמה סעדי

מנכ"לית הוועדה אורלי עדס:

17 בעד הפסילה, 16 נגד. לפיכך הפסילה אושרה.

החלטה:

בתוקף סמכותה לפי סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת וסעיף 63א לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969, על יסוד החומר שהונח בפניה, ולאחר ששמעה את עמדות הצדדים, החליטה ועדת הבחירות המרכזית, ברוב קולות, כי מר ברוך מרזל מנוע מלהיות מועמד בבחירות לכנסת ה-20.

בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק-יסוד: הכנסת ולסעיף 63א(ב) לחוק הבחירות לכנסת, תועבר החלטה זו, מייד, לאישור בית המשפט העליון.

יו"ר ועדת הבחירות השופט סלים ג'ובראן:

חברי הוועדה, אנו נמשיך את הדיון בבקשה הבאה בעוד מספר דקות. נא לא להתפזר.